

متن پرسش

سلام استاد: در روایت داریم که معصوم می فرمایند از تنبلی بپرهیز که موجب میشه حقی ادا نشه و از بی حوصلگی بپرهیز که موجب میشه دنیا و آخرت تباه بشه. بنده متاسفانه هم تنبلم هم بی حوصله، می خواستم بدونم شریعت که از این دو نهی کرده آیا این رو هم گفته که چه عواملی موجب تنبلی و بی حوصلگی میشه؟ اگه روایتی هست لطفا مقرون بفرمایید و لطفا نظر شخصی خودتون رو هم بنویسید که چه عواملی زمینه تنبلی و بی حوصلگی میشه؟ سوال دوم استد عزیز بنده روی ماه رمضان خیلی حساب باز کرده بودم و می خواستم کم کاری ها و غفلت های طول سال رو جبران کنم اما نه شوری نه حال مناجاتی نه سوزی نه دعایی، من محبوس الدعا شدم، من در زندان بی خدایی حتی در رمضان هم اسیرم و سهم من از رمضان شده فقط تشنگی و گرسنگی و مانند گاو بغدادی فقط پوست خربزه می بینم چه کنم استاد مرض من چیه؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- در رابطه با روایات مربوط به تنبلی می‌توانید به کتاب «علم اخلاق» یعنی ترجمه‌ی کتاب «جامع السعادات» رجوع فرمایید. روی هم‌رفته تنبلی به جهت توجه نداشتن به اهداف عالی از یک طرف، و کینه‌ورزی و پرحرفی و پرخوری از طرف دیگر، پیش می‌آید ۲- به خودتان سخت‌گیری نکنید همین‌که توفیق انجام وظائف الهی و روزه‌داری را در ماه رمضان دارید، امیدوار به رحمت الهی در پیش روی خود باشید. موفق باشید